

İNSAN VE YAZGI

26 Ekim 43 sabahı, Tanrı baba Kafdağı'ndan kıyı boyu geçerken, zayıf, kara kuru, iri burunlu bir bebeğin doğduğunu duyar. Samsun' a iner ve bebeğin alnına şunu yazar: *"Yaptıklarından herkes tat alsın, amma sen hiç tat alma. Ulu bir ağaç ol, gölgede it kopuk bile barınsın. Güneşte ayazda kavrul. Sana gri bir hayat bahşediyorum."*

Büyüme çağında; yarısı (dayı tarafı) sağda DP'de, bir yarısı (baba tarafı) solda CHP'de.

Ankara'daki dayısı bakan. Her genç gibi etkilenir o da 'ışık' a koşar. Gençlik yılları gelgitlerle geçer. Mektebi Mülkiye'yi bitirir. Devlet Planlama Teşkilatı'nda görev alır. Sonra da ilk CHP hükümetinde Köyişleri Bakanlığı Müsteşar Yardımcısı olur. Bir yığın başarılı çalışmaya imza koyar. Ancak isimsizdir.

Sonra Ali Dinçer'in Kent-Koop projesine genel sekreter olur. İyi sosyal mühendistir. 12 Eylül sonrası, Kent-Koop'a başkan seçilir. 89'da Ankara Belediye Başkanı oluncaya kadar Kent-Koop'un ulu çınarıdır. Bu çınarın altı neler neler barındırdı. Ayaz buz ona kalır, meyveleri de 108 kooperatif yöneticisine ve 28 bin üyeye düşer.

89'da SHP'nin en başarılı, kenarı köşesi olan, terbiyeli ve beyefendi belediye başkanıdır. Cumhuriyetin başkentine yakışan, sosyal ve teknik projeleriyle tanınır. Hoyratlık ve hırpanilikten uzak durur. Ankara'yı uluslararası alana taşır. Japon borsasından kredi alarak Türkiye'de ilk defa metro çalışmasını başlatır.

Kentle kentliyi barıştırma çalışması örnek olur. Ankaralıya Ankara'yı sevmeyi öğretir. Birtakım lümpen ve yağmacıya rağmen belediyesini temiz tutarak bir sevgi yumağı oluşturur.

Sayın Erdal İnönü'nün zamansız istifasından sonra SHP'nin genel başkanlığına ittirilir. Sosyal demokrasinin yanlış istihdam politikaları ona ateşten gömlek giydirebilir.

SHP milletvekili grubunda bir yığın köylü isyan eder, çekemezler ve hazmedemezler onu. Grupta yaşanan iç çatışma, kendi deneyimsizliği, bu koca çınarı yorar, hırpalar ve kavurur. Vefa, dostluk ve sevgi duyguları hep aleyhine çalışır...

Türkiye'de siyaset, hayvan pazarındaki cambaz taktikleriyle yürürken o bilgi ve bilgeliği öne çıkarmaya çalışır.

Türkiye solu; hariçten gazel okumaya alıştığı için, batağa giden ekonomide "5 Nisan kararları" diye bilinen ekonomik istikrar tedbirlerini almak yerine, bırakıp kaçmasını önerir.

Türkiye solu henüz ateşi avuçlamayı öğrenmediği için, kolaycılığı tercih eder ve günah keçisi ilan edilir. Bir kısım hazımsız sosyal demokratlar onu anlamak ve hazmetmek yerine kusar.

Deniz Baykal'ın CHP'yi yeniden fethetmesinden sonra, ne kadar soru soran, sorgulayan aydın, solcu varsa 3 günde temizlenmeye başlanır. Parti, "Dikensiz gül bahçesine" dönüşür.

Bu savrulmanın sonunda; dışlananlar, toplanıp ülke sorunlarına merhem olmaya çalışırlar. Sayın Erdal İnönü'nün görev üstlenmemesi üzerine de iş tekrar Murat Karayalçın'ın üzerine kalır.

Solun dağınıklığı, kadroların çürümüşlüğü onun partisine de yansır. Yerel seçimlerde kâğıt üzerindeki ittifak çalışması da doğru anlaşılamaz.

Sonra, CHP'den devşirilen 5 milletvekilinden birisi ANAP'a kaçır. Son günlerde bu arkadaşlardan ikisi de 12 Eylül paşaları gibi bir bildiri yayımlayarak "Yunanistan ve PKK'ye karşı savaş açalım" nidalarıyla kimin kucağına gidecekleri belli olmayan bir yola girerler.

A birader, elinizi tutan mı var? Gidin savaşın. Gazanız mübarek olsun!..

Karayalçın bir kez daha öğrenir ki Dante'nin dediğince, *"Elin ekmeği tuzlu, merdiveni dik"* imiş!

Dilin kemiği olmadığı için, Karayalçın'a çok şey söylenebilir, ama "ayrılıkçı Kürt hareketine yataklık ettiği" gibi bir abukluğu da bu "iki kafa-dar"dan öğrenmiş olduk.

Ne kara yazgın varmış a Karayalçın!..

Yazgın yazgım gibi.